

บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

1. ผลของออร์โมนต่อการเปลี่ยนแปลงสักษณะภายนอก ภายหลังจากให้เมกิล เทลโลสเทอโรนเป็นเวลา 6 สัปดาห์ แก่ปลาคิด เพศเมีย ในปริมาณออร์โมน 0.5×10^{-4} ppm., 1.0×10^{-4} ppm., 1.5×10^{-4} ppm., 2.0×10^{-4} ppm., และ 2.5×10^{-4} ppm., ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1.1 สีบนลำตัว ปลากะมิลีเปลี่ยนแปลงจากสีเหลืองปนล้มเป็นแดงเข้มขึ้นตามลำดับเรื่อยๆ ได้รับออร์โมอนเป็นระยะเวลา 4, 5, 6 สัปดาห์ ภายหลังจากหยุดให้ออร์โมอน ผ่านมาเสี้ยงในน้ำธรรมชาติเป็นเวลา 4 สัปดาห์ สีบนลำตัวของปลาจะซีดลง แต่ยังเข้มกว่าสีบนลำตัวของปลาในชุดควบคุม

1.2 ความยาวครึ่งหลังของปลา มีความยาวมากกว่าความยาวครึ่งหลังของปลาในชุดควบคุม แต่เมื่อนำคำเฉลี่ยความยาวครึ่งหลังไปหารค่าส่วนฟันพันธุ์ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

1.3 ความยาวมาตรฐาน เมื่อปริมาณออร์โมอนสูงขึ้น ความยาวมาตรฐานจะลดลงและลื้นกว่าปลาในชุดควบคุม เมื่อนำมาหารอัตราส่วนและความยาวมาตรฐานไปหารค่าส่วนฟันพันธุ์ มีความสัมพันธ์แบบเชิงเส้นตรงในทางตรรกศาสตร์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99 เปอร์เซ็นต์

1.4 อัตราล่วงระหว่างความยาวครึ่งหลังกับความยาวมาตรฐาน เมื่อปริมาณออร์โมอนสูงขึ้น อัตราล่วงระหว่างความยาวครึ่งหลังกับความยาวมาตรฐานของปลาที่ได้รับออร์โมอนสูงกว่าชุดควบคุม เชิงอัตราล่วงระหว่างความยาวครึ่งหลังกับความยาวมาตรฐาน มีส่วนฟันพันธุ์ที่ปริมาณออร์โ�นที่ทำการทดลองแบบเชิงเส้นตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99 เปอร์เซ็นต์

1.5 ยัตราชาการะอดตาย ปริมาณออร์โมนสูงขึ้นยัตราชาการะอดตายของปลาลดน้อยลง ปลาในชุดควบคุมมียัตราชาการะอดตายสูงที่สูตรถึง 97% ส่วนปลาที่ได้รับออร์โมนปริมาณ 2.5×10^{-4} ppm. มียัตราชาการะอดตายเพียง 48% เท่านั้น

2. พฤติกรรมของปลา ก้าด ปลาที่ได้รับออร์โมนจะแสดงพฤติกรรมการต่อสู้และกัดกินเหมือนปลา ก้าด เพศผู้ มีการพอง เย้าหา กิน เมื่อพบกัน และยัตราชาการ กัดกินจะมีมากเมื่อปริมาณออร์โมนสูงขึ้น บริเวณครึ่งก้น ครึ่งหาง เป็นส่วนที่ปลา ก้าด กินมากที่สุด ทำให้เกิดการตีกันhard และส่วนที่ก้าดเนื้อปลาจะลุกข้างซึ่งหากดูภาพใหม่ภายใน 7 - 10 วัน

3. อวัยวะสืบพันธุ์ ออร์โมนไม่สามารถเปลี่ยน ovary ให้เป็น testis ได้แต่ออร์โมนมีอิทธิพลทำให้ ovary ของปลาเจริญไม่เต็มที่ ออร์โมนปริมาณสูงขึ้นจะทำให้รังไข่แต่ละข้างเจริญไม่เท่ากันรังไข่ที่มีขนาดเล็ก สีบ จำนวนเม็ดไข่น้อย รูปร่างไม่กลมและสีอ่อนกว่ารังไข่ของปลาในชุดควบคุม

4. การผลิตพันธุ์ ปริมาณออร์โมนปัจจิบันต่ำของการผลิตพันธุ์อย่างมาก ปลาที่ได้รับออร์โมนทุกชุดมีการตั้งท้องตามปกติ แต่ต่อกันจนกว่าจะต้องตัดต่อไป ไม่สามารถให้ลูกได้